

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11835/2022
17.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији су пуномоћници Света Илић из ... и Љубиша Велисављевић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник у поступку по ревизији Горан Брдар, адвокат из ..., ради предаје у државину по тужби и ради утврђења права својине по противтужби, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2555/21 од 24.05.2022. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2555/21 од 24.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2555/21 од 24.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу П 254/20 од 30.07.2021. године, ставом првим, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом преда у државину непокретну имовину означену као кат. парцела .. мзв. ... Брдо, воћњак пете класе од 7.01 ар и кат. парцела .. мзв. ... Брдо, њива пете класе од 16,79 ари, обе уписане у лист непокретности .. КО ..., на име тужиоца-противтуженог. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тужени-противтужилац тражио да се утврди да је по основу одржаја власник кат. парцела .. и .., обе уписане у лист непокретности .. КО ..., што би тужилац-противтужени био дужан да призна и трпи да се тужени-противтужилац упише као нови власник у јавним књигама. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом на име трошкова парничног поступка исплати 108.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2555/21 од 24.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и

потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23-други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлуке у парници са тужбеним захтевом као што је овде зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Предмет тужбеног захтева је обавезивање туженог-противтужиоца да тужиоцу-противтуженом преда у државину кат. парцеле у мзв. ... Брдо уписане у Лист непокретности .. КО ... на име тужиоца-противтуженог (ближе наведене у изреци првостепене пресуде), док је предмет противтуженог захтева утврђење да је тужени-противтужилац власник наведених кат. парцела по основу одржаја. Према утврђеном чињеничном стању, предметне кат. парцеле биле су својина сада пок. ВВ, који је за живота располагао делом своје имовине уговором о доживотном издржавању у корист свог сина ГГ (деде тужиоца-противтуженог), чији предмет нису биле овде спорне кат. парцеле. Поступак расправљања заоставштине ВВ (преминуо 1980. године) прекинут је решењем Основног суда у Параћину – Судска јединица Деспотовац О 1638/10 од 08.06.2011. године, а на парницу је упућена праунука оставиоца ДД (мајка тужиоца) против осталих законских наследника ради утврђења права својине на преосталој заоставштини (коју је чинило право својине на овде спорним кат. парцелама). Пресудом Основног суда у Деспотовцу П 1832/11 од 26.02.2015. године, утврђено је право својине мајке тужиоца на предметним кат. парцелама по основу одржаја. Након правноснажности наведене пресуде, мајка тужиоца пренела је тужиоцу-противтуженом уговором о поклону право својине на наведеним парцелама, који је ово своје право уписао у јавне књиге. Тужени-противтужилац се налазио у државини предметних парцела јер је сада пок. ГГ (деда тужиоца-противтуженог по мајци) са туженим-противтужиоцем 1995. године закључио писмени уговор о купопродаји њиве и воћњака у површини од 1 ха, постојећих на месту зв. ... Брдо, за коју имовину му је тужени-противтужилац исплатио купопродајну цену и био уведен у посед, чији предмет нису биле овде спорне кат. парцеле. На основу пресуде на основу признања Општинског суда у Деспотовцу П 807/96 од 30.10.1996. године, ГГ признао је овде туженом-противтужиоцу право својине на основу купопродаје непокретности у површини од 01.01,73 ха, међу којима нису биле овде спорне кат. парцеле. У време када је 1995. године закључен наведени уговор о купопродаји (1995. године) спорне парцеле нису биле уписане на продавца ГГ, већ на његовог оца ВВ. Тужени-противтужилац је поднео тужбу против мајке тужиоца ДД дана 10.03.2014. године ради утврђења да је власник овде спорних парцела, али је та парница (П 246/14) прекинута до правноснажног окончања парнице П 1832/11.

Полазећи о утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да тужилац-противтужени као земљишно-књижни власник предметних кат. парцела на основу уговора о поклону и уписа у лист непокретности .. КО ... основано од туженог-противтужиоца као држаоца наведених кат. парцела без правног основа потражује њихову предају у државину на основу члана 37. ставови 1. и 2. у вези члана 33. Закона о основама својинско-правних односа, те да тужени-противтужилац није био савестан држалац наведених кат. парцела у смислу чланова 28. став 2. и 72. став 2. Закона о основама својинско-правних односа јер је од 1996. године знао да наведене кат. парцеле нису у својини лица од којих је купио, тако да нису испуњени услови за стицање права својине туженог-противтужиоца одржајем на овим парцелама.

По оцени Врховног суда, имајући виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења, дате разлоге основаности тужбеног захтева и неоснованости противтужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 28. Закона о основама својинско правних односа (који се односи на стицање права својине по основу одржаја), већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку применом релевантног материјалног права у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у погледу стицања својине одржајем.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 13.07.2016. године ради предаје у државину, а вредност предмета спора износи 50.000,00 динара. Противтужба је поднета 26.12.2016. године ради утврђења права својине износи 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на ненувчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно противтужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић